

[Kyed.]

bort fra det indenlandske Prisniveau, som er gældende, og som vi har skabt kunstigt inden for Landets Grænser!

Det er ud fra disse Betragtninger, man kommer til at se Sagen, og det er ogsaa ud fra disse Betragtninger, at man i andre Klasser, andre Befolkningslag kommer til at bedømme Forholdene, naar vi tvinges til at overveje en Ændring af Hjemmemarkedets Priser for Landbrugsprodukter. Vi ønsker ingenlunde daarligere Kaar for andre Erhverv, men Forholdene bevirker, at et af to maa ske: enten maa vi have en Sænkning af det indenlandske Prisniveau og derigennem lavere Udgifter, eller ogsaa maa Flertallet her i Landet, der har skabt og opretholder Prisniveauet af 1929, yde Landbruget den Retfærdighed, at de Varer, der sælges til Hjemmemarkedets Forbrug, betales Landbruget efter det samme Prisniveau. Derved giver man ikke Landbruget Særfordele i nogen Retning, og man vælter heller ikke uberettiget Byrder over paa andre af Landets Borgere.

Ser vi paa Forholdene rundt omkring i Landene, ja, saa har Følgen af de abnorme Forhold, der er skabt gennem Restriktionerne og Afspærringspolitikken, været den, at hvert Land har skabt sit eget Prisniveau, der som Regel ligger temmelig højt, men eet er fælles for de paagældende Lande, hvad enten vi f. Eks. tager Sverige mod Nord, eller vi tager Tyskland, Holland og Schweiz, og det er dette, at det høje Prisniveau, de har skabt inden for Landets Grænser, har de ikke alene respekteret over for visse Befolkningsklasser, visse Erhvervsklasser, men det har de søgt at faa respekteret og gennemført retfærdigt over for *alle* Erhvervsklasser inden for Landet. Man har i de paagældende Lande ikke nogetsteds undladt at ligestille Landbrugets Hjemmeomsætning med andre Erhverv, hvad Priserne angaar, under Hensyntagen til Købeevne og Prisniveau.

Som Forholdene har udviklet sig, magter Landbruget ikke fortsat at levere Landbrugets Produkter til Hjemmemarkedets Forsyning til Priser, der ligger betydeligt under det indenlandske Prisniveau, som ligger langt under Produktionsprisen og de udenlandske Markedspriser for de paagældende Varer. Med Hensyn hertil har vi i Landbo-kommissionen enstemmigt peget paa Forholdene, som de har udviklet sig for vor Smøraf sætning, siden England indførte sin ensidige Toldafgift for vort Smør i Modsætning til den fri Indførsel af Smør, man indrømmede de engelske Kolonier. Hertil kommer, at man ogsaa maa tage i Betragt-

ning, at Landbrugets Reserver for en stor Del af Landmændenes Vedkommende er opbrugt, og det tror jeg stærkere end hidtil vil komme til at give sig Udtryk over for andre Erhverv. Naar Rentabilitet ikke kan fremskaffes og Reserverne forsvinder, ja, saa vil det, hvad der ogsaa er paapeget i Landbo-kommissionsindstillingen, gaa ud over den intensive Drift. Det vil gaa ud over Vedligeholdelse af Bygninger og Maskiner, og det vil gaa ud over Beskæftigelse af Folk ude paa Landet. Dette understreges og dokumenteres i betydelig Grad gennem den sidste Beretning fra Landøkonomisk Driftsbureau. I Driftsbureauets Beretning oplyses der, at det forløbne Regnskabsaar trods alt har været bedre end det foregaaende, og at man er kommet over fra en negativ Forrentning til en mindre positiv af den i Landbruget anbragte Kapital, dog ikke tilstrækkelig stor til, at det kan kaldes en Forrentning, der ikke medfører en Tæring paa Reserver, hvor saadanne findes, eller Forøgelse af Gæld andre Steder. Men det vises i denne Landøkonomisk Driftsbureaus Beretning, at naar man har kunnet ændre den negative Forrentning til at være positiv, om end kun i en ringe Grad positiv, er Aarsagen ikke forøgede Indtægter, men en betydelig Indskrænkning af Udgifterne, der har fundet Sted derved, at man i videst muligt Omfang har indskrænket Folkeholdet, indskrænket Reparationer af Bygninger, Maskiner og Redskaber samt Anskaffelse af nye, hvor det ellers driftsmæssigt vilde have været økonomisk at anskaffe saadanne.

Og hvad resulterer det i, naar man tager Landets Erhvervsliv som Helhed? Det resulterer i, at Landbruget tvinges til at være med til at øge Arbejdsløsheden. Det mærkes i høj Grad ude i Landdistrikterne af de derværende Haandværkere, ogsaa i de mindre Provinsbyer, og til sidst vil det nok ogsaa naa ind til Hovedstaden. Derfor maa man se Spørgsmaalet under den Synsvinkel, at Landbrugets Aar efter Aar manglende Forrentningsevne ikke alene er et Landbrugsspørgsmaal, men i høj Grad et Beskæftigelsesspørgsmaal, det er derfor ikke en Landbrugssag alene, men i høj Grad en Fællessag for store Dele af de øvrige Erhverv. Og det vil ikke mindst være det, naar Reserverne i Landbruget slipper op og man ikke har noget at ty til for at opretholde nogenlunde rimelige Forhold med Hensyn til Beskæftigelse og Reparation af Landbrugets Bygninger, Maskiner og Redskaber.

Fra Venstres Side er vi fortsat villige til at forhandle om Gennemførelsen af